

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Lukotkovou v právní věci žalobkyně **Z. P.**, bytem, proti žalovanému nyní: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1/376, 128 01 Praha 2, dříve: **Krajský úřad kraje Vysočina**, se sídlem Žižkova 57, 587 33 Jihlava, o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu,

t a k t o :

I. Rozhodnutí Krajského úřadu kraje Vysočina, odboru sociálních věcí ze dne 19.9.2011, č.j. KUJI 80903/2011, sp. zn. OSV 415/2011 **se z r u š u j e** pro vady řízení a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím Krajského úřadu kraje Vysočina, odboru sociálních věcí ze dne 19.9.2011, č.j. KUJI 80903/2011, sp. zn. OSV 415/2011 bylo odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Velké Meziříčí, odboru sociálních věcí a zdravotnictví ze dne 12.5.2011, č.j. zamítnuto a napadené rozhodnutí bylo potvrzeno.

Rozhodnutím Městského úřadu Velké Meziříčí, odborem sociálních věcí a zdravotnictví ze dne 12.5.2011, č.j. bylo rozhodnuto o příspěvku na péči č.j. tak, že žádost o zvýšení stupně závislosti podaná žalobkyní dne 2.3.2011 byla zamítnuta s tím, že nadále bude poskytován příspěvek na péči v původní výši 800,-Kč měsíčně.

Rozhodnutí žalovaného napadla žalobkyně žalobou doručenou Nejvyššímu správnímu soudu dne 2.12.2011 a postoupeno ke Krajskému soudu v Brně dne 10.1.2012, ve které poukazuje na nesprávné rozhodnutí žalovaného spočívající na nesprávném posouzení jejího zdravotního stavu. Poukazovala na to, že potřebuje denně pomoc nejen při úkonech, které byly zohledněny ale i při řadě dalších úkonů, které zohledněny nebyly, např. dozování léků, injekční aplikace inzulínu 4x denně a jiné, má nechutenství k jídlu, váhový úbytek, dýchací potíže, cystu v ledvině, nemocný tračník, anémii a jiné a má rovněž značné náklady na drahé léky a přiznanou částku příspěvku považuje tudíž za nedostatečnou, protože má velmi nízký starobní důchod. Navrhla proto, aby rozhodnutí žalovaného bylo zrušeno a věc vrácena k novému projednání. Zároveň požádala o určení advokáta ex offio.

Usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 3.2.2012, č.j. 22A 2/2012 – 20 byla žádost žalobkyně o ustanovení zástupce z řad advokátů zamítnuta.

Žalovaný v písemném vyjádření ze dne 24.4.2012 uvedl, že dle sociálního šetření a z výsledků posouzení stupně závislosti vypracovaného lékařskou posudkovou službou OSSZ Žďár nad Sázavou bylo prokázáno, že žalobkyně potřebuje vzhledem k dlouhodobě nepříznivému zdravotnímu stavu každodenní pomoc nebo dohled při více než 12-ti úkonech péče o vlastní osobu a soběstačnosti posuzovaných podle § 9 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách. Podle § 8 cit. zákona je považována za osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I. (lehká závislost). Z posudkového závěru OSSZ Žďár nad Sázavou, která vypracovala posudek dne 5.5.2011 vyplynulo, že přes zjištěné zdravotní problémy se v té době nejednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav. Na základě odvolání byl vypracován posudek PK MPSV ČR Brno ze dne 2.9.2011 se závěrem, že žalobkyně je osobou, která se dle § 8 písm. a) zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách ve znění pozdějších předpisů považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I. (lehká závislost). Bylo zjištěno, že se léčí s diabetem, není dokumentovaná významná porucha funkce páteře ani omezení funkce velkých kloubů, je uváděná celková ochablost. Chodí v mírném předklonu, má deformace prstu pravé ruky, ukazovák zatuhlý bez možnosti úchopu do dlaně, poslední článek je deformovaný a dislokovaný s porušenou nehtovou ploténkou, poslední článek třetího prstu pravé ruky je vazivově změněný, je uváděná mírná nedoslýchavost, při sociálním šetření komunikovala bezproblému. Trpí onemocněním očí – od mládí má tupozraké pravé oko, přetrvává vidění na úrovni praktické slepoty. Levé oko je po opakovaných operacích šedého zákalu, v prosinci roku 2010 došlo ke zhoršení vidění na tomto oku, byl zjištěn hemoftalmus, následná léčba měla efekt, zhoršení zrakových funkcí levého oka bylo tedy pouze přechodné. Podle posudkového závěru posudkové komise nemají další zdravotní postižení dopad na úkony péče o vlastní osobu a soběstačnosti posuzované, zdravotní stav omezuje především její fyzické schopnosti, je orientovaná, není dokumentováno závažné mentální postižení a není medicínského důvodu, aby nebyla schopna ostatní úkony péče o vlastní osobu a soběstačnosti provést. Sociální šetření bylo provedeno v době, kdy zrakové funkce byly přechodně zhoršené. Z tohoto posouzení zdravotního stavu vyplynulo, že žalobkyně v té době splňovala podmínky pro přiznání příspěvku ve stupni I. (lehká závislost) a pro poskytování příspěvku na péči ve výši 800,-Kč měsíčně. Odvolací orgán pak z těchto podkladů, zjištěných lékaři – specialisty, vycházel při svém rozhodování o podaném odvolání a napadené rozhodnutí potvrdil.

K žalobě dále uvedl žalovaný, že samostatně nezvládané úkony, které žalobkyně konkretizuje (dozování léků, injekční aplikace inzulínu a další) spadají pod úkony „provedení si jednoduchého ošetření“, tyto však v odvolání neuvedla, proto se jimi posudková komise ani správní orgány nezabývaly. K námitce, že přiznaná výše příspěvku je zcela nedostačující k pokrytí nákladů žalobkyně na léky a další nutné výdaje spojené s nezbytnými životními potřebami, nelze v souvislosti s posuzováním nároku na výši příspěvku na péči zohledňovat.

Z výše uvedených důvodů navrhl proto žalovaný zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Ze správního spisu bylo zjištěno, že dne 2.3.2011 podala žalobkyně návrh na změnu výše přiznaného příspěvku na péči. Dne 15.3.2011 bylo provedeno sociální šetření Městským úřadem Velké Meziříčí, odborem sociálních věcí a zdravotnictví, následně byl posouzen zdravotní stav posudkovou lékařkou OSSZ Žďár nad Sázavou dne 5.5.2011 s výsledkem, že v současné době nejde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav. Hemoftalmus, vzniklý v prosinci 2010 a operovaný ve Zlíně dne 18.2.2011 je čerstvou záležitostí, navíc zřetelným vývojem dochází ke zlepšení vizu vlevo. Současný oční nález nelze považovat již za definitivní, stabilizovaný na úrovni určitého funkčního deficitu, další komplexní léčbou se budou funkce zraku ještě zlepšovat. Je proto nutno vyčkat, až bude ukončena plánovaná léčba a zdravotní stav se stabilizuje na takové úrovni, kdy nebude možno očekávat v brzké době další významné zlepšení. Zdravotní postižení i nadále odpovídá přiznané závislosti I. stupně (lehká závislost). Dále bylo konstatováno, že zdravotní stav a jeho funkční důsledky byly pro účely posudkového závěru zjištěny v rozsahu, který je dostatečný pro použití posudkových kritérií stanovených v právních předpisech, protože byly objektivizovány všechny skutečnosti, týkající se zdravotního stavu nebo jeho funkčních důsledků, významné pro posudkový závěr. Z posudkově medicínského hlediska není při zjištěném zdravotním stavu důvod hodnotit další úkony péče o vlastní osobu a soběstačnosti jako nezvládané. V návaznosti na výsledek posouzení stupně závislosti osoby vydal Městský úřad Velké Meziříčí, odbor sociálních věcí a zdravotnictví (dále jen „správní orgán I. stupně“) dne 12.5.2011 rozhodnutí, č.j., kterým žádost o zvýšení stupně závislosti podané žalobkyní dne 2.3.2011 zamítl s tím, že i nadále oprávněné osobě bude poskytován příspěvek na péči v původní výši 800,-Kč měsíčně. V odůvodnění tohoto rozhodnutí je uvedeno, že z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu oprávněná osoba potřebuje pomoc při úkonech péče o vlastní osobu a soběstačnost při následujících úkonech: Koupání nebo sprchování, péče o ústa, vlasy, nehty, holení, stání, schopnost vydržet stát, přemísťování předmětů denní potřeby, chůze po schodech nahoru a dolů, provedení si jednoduchého ošetření, dodržování léčebného režimu, obstarávání osobních záležitostí, obstarávání si potravin a běžných předmětů (nakupování), vaření, ohřívání jednoduchého jídla, mytí nádobí, běžný úklid v domácnosti, přepírání drobného prádla, péče o lůžko, udržování pořádku v domácnosti, nakládání s odpady, další jednoduché úkony spojené s chodem a udržováním domácnosti. Proti rozhodnutí podala žalobkyně odvolání, rozhodnutí správního orgánu I. stupně považovala za nesprávné spočívající na nesprávném posouzení dané věci s tím, že nebyl zohledněn její velmi kritický a závažný zdravotní stav, když potřebuje pomoc při úkonech péče o vlastní osobu a soběstačnosti, ke kterým nebylo přihlédnuto a namítla, že ke zlepšení nedochází, naopak ji nastaly potíže i s druhým tupozrakým okem. V rámci odvolacího řízení byl vypracován posudek PK MPSV ČR, k němuž byla doložena příloha ze

dne 2.9.2011 týkající se hodnocení závislosti na pomoci jiné fyzické osoby při péči o vlastní osobu a při zajištění soběstačnosti. V péči o vlastní osobu pro určení stanovení závislosti bylo zjištěno, že posuzovaná nezvládá sama podávání a porcování stravy, koupání nebo sprchování, péče o ústa, vlasy, nehty, holení, přemísťování předmětů denní potřeby, dodržování léčebného režimu. Při posuzování soběstačnosti pro účely stanovení závislosti bylo zjištěno, že nezvládá orientaci vůči jiným fyzickým osobám, v čase a mimo přirozené prostředí, obstarávání osobních záležitostí, obstarávání si potravin a běžných předmětů (nakupování), vaření, ohřívání jednoduchého jídla, mytí nádobí, běžný úklid v domácnosti, přepírání drobného prádla a další jednoduché úkony spojené s chodem a udržováním domácnosti. Posudková komise nepřizvala žalobkyni k jednání, dopisem ze dne 25.7.2011 ji informovala, že posudková komise vychází z dostatečně doložené zdravotní dokumentace pro vypracování posudku o zdravotním stavu bez osobní účasti jmenované. Podkladem byla zdravotní dokumentace taxativně uvedená v obsahu posudku, byla vyžádána zdravotní dokumentace praktického lékaře MUDr. A. T. z, zdravotní dokumentace z oční ambulance MUDr. S., dne 1.9.2011 bylo doručeno vyšetření na oční klinice Geminy ze dne 16.3.2011. Jednotlivá lékařská vyšetření uvedená ve zdravotní dokumentaci byla posudkově vyhodnocena. V celkovém posudkovém zhodnocení pak bylo konstatováno, že se jedná o 79-ti letou posuzovanou, jejíž dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav má dopad na úkony péče o vlastní osobu a soběstačnosti. Léčí se s diabetem – dieta a PAD, je uváděna diabetická polyneuropathie, dále jsou uváděny vertebrogenní algie, je mírná fixovaná hrudní kyfóza, není dokumentována významná porucha funkce páteře, na končetinách není popisována parietická symptomatologie, není dokumentováno omezení funkce velkých kloubů, je uváděna celková ochablost. Posuzovaná chodí v mírném předklonu. Má deformaci prstů pravé ruky – ukazovák je zatuhlý, bez možnosti flexe a úchopu do dlaně, poslední článek je deformovaný a dislokovaný s porušenou nehtovou ploténkou, poslední článek třetího prstu pravé ruky je vazivově změněný, zduřelý, nehet zcela chybí. Je uváděna mírná nedoslýchavost, při sociálním šetření komunikovala bezproblému. Trpí onemocněním očí – od mládí má tupozraké pravé oko, v květnu roku 2011 byla provedena operace katarakty, přetrvává vizuz na úrovni praktické slepoty. Levé oko je po opakovaných operacích katarakty, v prosinci roku 2010 došlo ke zhoršení vizu na tomto oku, byl zjištěn hemoftalmus – následná léčba měla efekt, v březnu roku 2011 při kontrolním vyšetření byl zjištěn vizuz jen lehce snížen. Zhoršení zrakových funkcí levého oka bylo tedy pouze přechodné. Při sociálním šetření posuzovaná sdělila, že trpí únikem moči. Zdravotní stav omezuje především fyzické schopnosti posuzované, posuzovaná je orientovaná, není dokumentováno závažné mentální postižení. Posudková komise po prostudování podkladové dokumentace a vyhodnocení údajů uvedených v odvolání s ohledem na funkční poruchy vyplývající ze zdravotního stavu posuzované dospěla k závěru, že z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jmenovaná nezvládne nebo zvládne s pomocí či dohledem 5 úkonů péče o vlastní osobu a 8 úkonů soběstačnosti, tudíž z důvodu dlouhodobě nepříznivému zdravotního stavu vyžaduje pomoc při 13-ti úkonech péče o vlastní osobu a soběstačnosti, z tohoto důvodu se považuje dle § 8 zákona č. 108/106 Sb. o sociálních službách za osobu závislou na pomoci jiné osoby v I. stupni závislosti, tj. lehká závislost. Citovaný posudek byl podkladem pro vydání rozhodnutí žalovaného ze dne 19.9.2011, které je předmětem přezkumného soudního řízení.

O rozhodné právní otázce soud uvážil následovně:

Podmínky nároku na příspěvek na péči (dále jen „příspěvek“) stanoví část II, hlava první, ustanovení § 7 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách.

Podle § 7 odst. 1 citovaného zákona příspěvek se poskytuje osobám závislým na pomoci jiné fyzické osoby za účelem zajištění potřebné pomoci.

Podle § 7 odst. 2 citovaného zákona nárok na příspěvek má osoba uvedená v § 4 odst. 1, která z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebuje pomoc jiné fyzické osoby při péči o vlastní osobu a při zajištění soběstačnosti v rozsahu stanoveném stupněm závislosti podle § 8.

Vlastní hodnocení úkonu péče o posuzovanou osobu a soběstačnosti je realizováno ve čtyřbodové škále, a to ve stupních, zvládá (k zvládnutí úkonu nepotřebuje jakoukoliv pomoc nebo dohled), zvládá s dohledem (posuzovaná osoba sice daný úkon zvládá, ale pro kontrolu jeho správnosti potřebuje dohled druhé osoby), zvládá s pomocí (osoba daný úkon zvládá, pouze s pomocí, byť i částečnou, ze strany druhé osoby) a nezvládá. Záleží na tom, zda jde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jaká je míra závislosti na pomoci.

Při hodnocení napadeného rozhodnutí žalovaného, jakož i procesu, který mu předcházel, dospěl soud k závěru, že podklady, které byly použity pro učiněný právní závěr žalovaného jsou natolik matoucí a nesrozumitelné, že zjištění zdravotního stavu a jeho funkčních důsledků i postup ze strany správních orgánů v předmětné věci vyvolává pochybnosti o objektivním posouzení věci. Žalovaný se sice správně dle § 4 odst. 2 zákona č. 582/91 Sb., zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení obrátil na posudkovou komisi Ministerstva práce a sociálních věcí, nicméně nechal bez povšimnutí, že posudek lékařky OSSZ Žďár nad Sázavou ze dne 5.5.2011 rozdílně hodnotí některé úkony péče o vlastní osobu a posuzování soběstačnosti pro účely stanovení závislosti ve srovnání s posudkem PK MPSV ČR v Brně ze dne 2.9.2011, aniž toto rozdílné posouzení by bylo blíže specifikováno. Učiněná zjištění, která vzal žalovaný za základ svého rozhodnutí jednoznačně a přesvědčivě neprokazují, v jakém rozsahu vyžaduje žalobkyně zajištění potřebné pomoci při péči o vlastní osobu a při zjištění soběstačnosti. Přezkum rozhodnutí správních orgánů je prováděn v rozsahu objektivizace skutkového stavu správním orgánem podle § 3 správního řádu, tj. pouze ke zjištění skutečností směřodatných pro přijetí posudkového závěru (posudkově významných skutečností). K této objektivizaci skutkového stavu lze využít všechna opatření odpovídající dosavadní praxi v PK MPSV ČR (zdravotní dokumentace, orientační vyšetření posuzované osoby lékařem posudkové komise, apod., tzn. že přezkum a přizvání posuzovaného k jednání posudkové komise se nevylučují). Posudková komise v takovém případě přijímá posudkový závěr a vydává výrok, který vychází i z takto provedené objektivizace skutkového stavu.

V případě, že odvolací orgán provede nové sociální šetření, jak tomu bylo i v daném případě, je nutno vyhodnotit, zda výsledek tohoto šetření přinesl či nepřinesl nové skutečnosti, které jsou posudkově významné k datu vydání napadeného rozhodnutí. Jak vyplývá z posudku PK MPSV ČR v Brně ze dne 2.9.2011 žalobkyně z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nebyla schopna sama plně zvládnout 5 úkonů péče o vlastní osobu, a to podávání a porcování stravy, koupání nebo sprchování, péče o ústa, vlasy, nehty, holení, přemísťování předmětů denní potřeby a dodržování léčebného režimu, při zajištění soběstačnosti pak nezvládá 8 úkonů sice orientaci vůči jiným fyzickým osobám v čase a mimo přirozené prostředí, obstarávání osobních záležitostí, obstarávání si potravin a běžných předmětů (nakupování), vaření, ohřívání jednoduchého jídla, mytí nádobí, běžný úklid v domácnosti, přepírání drobného prádla a další jednoduché úkony spojené s chodem a udržováním domácnosti. Naproti tomu z posudku lékařky OSSZ Žďár nad Sázavou ze dne 5.5.2011 vyplývá, že v současné době se nejedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, přičemž bylo konstatováno, že se i nadále jedná o osobu, u které byl zjištěn stupeň závislosti na pomoci jiné fyzické osoby podle § 8 zákona č. 108/2006 sb., o sociálních službách I (lehká závislost). Z rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 12.5.2011 naopak vyplývá, že z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu oprávněná osoba potřebuje pomoc při úkonech péče o vlastní osobu sice koupání nebo sprchování, péče o ústa, vlasy, nehty, holení, stání, schopnost vydržet stát, přemísťování předmětů denní potřeby, chůze po schodech nahoru a dolů, provedení si jednoduchého ošetření, dodržování léčebného režimu. Při zajišťování soběstačnosti pak potřebuje pomoc při obstarávání osobních záležitostí, obstarávání si potravin a běžných předmětů (nakupování), vaření, ohřívání jednoduchého jídla, mytí nádobí, běžný úklid domácnosti, přepírání drobného prádla, péče o lůžko, udržování pořádku v domácnosti, nakládání s odpady, další jednoduché úkony spojené s chodem a udržováním domácnosti. Nebyla tudíž schopna sama plně zvládnout 7 úkonů péče o vlastní osobu a 9 úkonů soběstačnosti.

Soud konstatuje, že rozpory mezi jednotlivými úkony péče o vlastní osobu a soběstačnosti nebyly v průběhu posouzení před posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí ČR uspokojivě odstraněny. Posudková komise nezdůvodnila, proč na rozdíl od lékařky OSSZ Žďár nad Sázavou konstatovala, že posuzovaná zvládá stání, schopnost vydržet stát, chůzi po schodech nahoru a dolů, provedení si jednoduchého ošetření, péči o lůžko. Učiněný závěr PK MPSV ČR v Brně byl proveden toliko na základě sociálního šetření a předložení lékařských zpráv, osobní vyšetření žalobkyně však posudkovou komisí provedeno nebylo, přestože bylo zjištěno rozdílné posouzení některých úkonů péče o vlastní osobu a soběstačnosti. Soud má za to, že vzhledem k vnitřním rozporům tohoto posudku s posudkem lékařky OSSZ Žďár nad Sázavou, bez bližší konkretizace a přesvědčivého zdůvodnění, nebyly podmínky pro učinění posudkového závěru pouze z doložené zdravotní dokumentace naopak vlastní vyšetření žalobkyně případně její návštěva členy posudkové komise v místě bydliště je v daném případě žádoucí a nezbytná, aby tak byly odstraněny a najisto postaveny i přesvědčivě zdůvodněny odlišnosti posouzení některých úkonů při níž potřebuje pomoc jiné osoby při péči o vlastní osobu a při zajišťování soběstačnosti. Jen tímto způsobem pak vlastní hodnocení péče o posuzovanou osobu a zajištění soběstačnosti může mít dostatečnou vypovídající hodnotu.

Rozdílné posouzení některých úkonů bez jakékoliv bližší specifikace a přesvědčivého zdůvodnění v přezkoumávaném rozhodnutí, při absenci přítomnosti posuzované osoby, pokládal soud za vážné pochybení, které ve svém důsledku mohlo mít za následek nesprávné právní posouzení předmětné věci. Soud proto uzavírá, že přezkoumávané rozhodnutí trpí vadou chybného posouzení právní otázky, neboť zjištění zdravotního stavu a jeho funkční důsledky i postup ze strany správních orgánů v předmětné věci bylo pro benno v rozsahu nedostatečném pro použití posudkových kritérií.

Napadené rozhodnutí proto bylo zrušeno pro vady řízení, a to pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti rozhodnutí (§ 76 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní). Soud současně vyslovil, že věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s.ř.s.). V dalším řízení je žalovaný vázán právním názorem soudu, dle kterého doplní řízení v rozsahu a způsobem jak uvedeno shora, zejména pak, že zajistí vlastní vyšetření posuzované, a to buď její osobní účasti při jednání PK, případně budou-li dány vážné důvody provedení vyšetření v místě bydliště posuzovaného, odstraní a zejména vysvětlí rozdílnosti v posuzování jednotlivých úkonů. Zjištěné skutečnosti pak vyhodnotí současně s přesvědčivě zdůvodněnými posudkovými závěry.

Nad rámec shora uvedeného Krajský soud v Brně poznamenává, že z důvodu přechodu působnosti žalovaného z Krajského úřadu kraje Vysočina na Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR (§ 69 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, v souvislosti se zákonem č. 366/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů a další související zákony), byla věc postoupena Ministerstvu práce a sociálních věcí ČR, na něhož přešla kompetence dle ust. § 69 s.ř.s.

Žalobkyně ve věci samé byla úspěšná, náhrada nákladů řízení však nebyla ve spise uvedena, žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona, soud proto výrok o náhradě nákladů řízení opírá o § 60 odst. 1, 2 s.ř.s.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 21. června 2012

JUDr. Eva Lukotková, v. r.
samosoudkyně